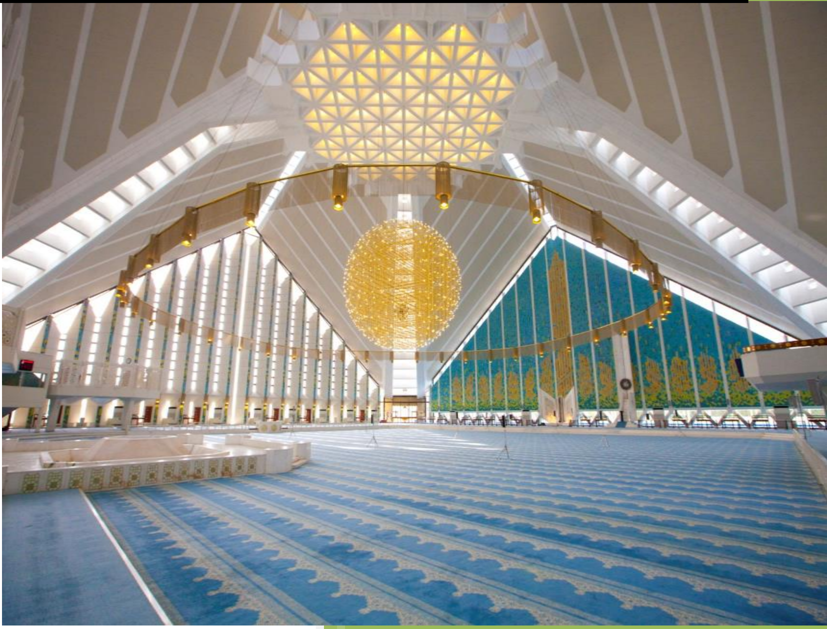
Descrierea rugăciunii Profetului Mohammed (صلى الله عليه وسلم)

Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Descrierea rugăciunii Profetului Mohammed

صلى الله عليه وسلم

[Română – Romanian – روماني]

De:

Sheikh ʻAbd Al-ʻAzīz ibn ʻAbd Allah ibn Baz

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Alina Luminiţa Crăciun

Revizuit de: Mariam Oana & Zainab Al-Astal

كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ألينا لومينيتا كراسيون

مراجعة: مريم وانا & زينب الأسطل

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Descrierea rugăciunii

Profetului Mohammed (صلى الله عليه وسلم)

Toată Slava I se cuvine lui Allah și toate Binecuvântările lui Allah fie asupra Mesagerului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă!

Obiectivul acestei broșuri concise este acela de a explica modul în care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să efectueze rugăciunea. Aș dori să prezint această explicație pentru fiecare musulman, bărbat sau femeie, pentru ca ei să se poată strădui să urmeze exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în momentul efectuării rugăciunilor lor.

S-a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(صلوا كما رأيتموني أصلي)

البخاري ، الدارمي

„Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă!” (Bukhari)

În continuare, vom observa modul în care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga.

► **În primul rând, trebuie să fie efectuată abluțiunea completă**, adoptând metoda poruncită de Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ (المائدة:6)

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune *(as-salāh)*, spălați-vă fețele voastre şi mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre şi *(spălați-vă)* picioarele voastre până la glezne!(...)" [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 5:6]

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(لا تقبل صلاة بغير طهور)

مسلم ، الترمذي

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune(…)" (Muslim şi Tirmidhi)

► **Apoi, credinciosul trebuie să își întoarcă trupul şi faţa către *qiblah*** (Casa cea sacră din *Mecca*, *Ka'bah*) cu intenția în inimă de a îndeplini rugăciunea care urmează să fie efectuată, fără a pronunța acest lucru verbal, pentru că nici Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nici companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) nu obișnuiau să facă acest lucru. Astfel, a rosti cu voce tare intenția de a efectua rugăciunea este o inovație și o acțiune ilicită. Fie că îndeplinim rugăciunea în spatele unui *imam*, fie că o îndeplinim individual, trebuie plasată o *sutrah* (obiect care împiedică trecerea cuiva prin fața celui care se roagă) în fața noastră. Orientarea către *qiblah* este o condiție

imperativă pentru fiecare rugăciune. Cu toate acestea, există câteva excepții de la această regulă explicate în cărțile de specialitate, pentru cei care doresc să afle mai multe.

► **Trebuie rostit *Takbīrat-ul-Ihrām*,** rostind: ***„Allahu Akbar”***, declarând astfel Măreția lui Allah. Aceasta trebuie să se facă privind locul în care credinciosul se prosternează. Mâinile trebuie ridicate până aproape la nivelul umerilor sau a urechilor.

► **După aceea, mâinile se aşează pe piept, cu mâna dreaptă peste palma stângă (încheietura mânii şi antebraţul)**, așa cum obișnuia să facă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

► **În continuare, se recomandă recitarea următoarei suplicații (*du‘ā’ al-istiftāh*)**:

(اللهم باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب، اللهم نقني من خطاياي كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسلني من خطاياي بالماء والثلج والبرد) متفق عليه

Allāhumma bā‘id bāini ua bāina khataiāia kāma bā‘adta baina al-maşriqi ua al-maghrib. Allāhumma naqqini min khataiāia kāma iunaqqa ath-ūbu al-ābiadu min ad-danas. Allāhumma ighsilni min khataiāi bi al-ma’i ua ath-thalji ua al-barad.

O, Allah, îndepărtează de mine păcatele aşa cum ai îndepărtat Estul de Vest! Curăţă-mă de păcate aşa cum un veşmânt alb este curăţat de murdărie! O, Allah, curăţă-mă de păcate cu zăpadă, apă şi grindină!

De asemenea, în locul suplicaţiei de mai sus se poate recita:

(سبحانك اللهم وبحمدك وتبارك اسمك وتعالى جدك ولا إله غيرك)

(ابوداود والترمذي وصححه الألباني)

Subhānak Allāhumma ua bi Hamdika ua Tabārak Asmuka wa Ta‘āla Jadduka ua lā ilāha ghairuk

Tu eşti Slăvit, o, Allah, şi Lăudat; Numele Tău este binecuvântat; Maiestatea Ta este înălţată şi nimeni nu are dreptul să fie adorat în afară de Tine!

Se poate recita, de asemenea, oricare dintre suplicaţiile pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să le recite înainte de rugăciune. Este de preferat să recităm aceste suplicații în mod alternativ, așa cum obișnuia să facă Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

► După finalizarea suplicației de deschidere, se spune (în şoaptă):

(أعوذ باللّه من الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم)

A‘ūdhu billahi min ash-Shaitan Er-Rajīm. Bismi Ellahi Er-Rahmani Er-Rahīm.

Caut adăpost la Allah de Şeitan cel blestemat! În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător!

► Apoi, se recită *Sūrat Al-Fātiha* (*Sura* care deschide Coranul cel Glorios).

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(لا صلاة لمن لم يقرأ بفاتحة الكتاب)

متفق عليه

„Cel care nu recită *Sūrat Al-Fātiha* în rugăciune (să ştie că) rugăciunea lui nu este validă.” (Bukhari, Muslim, Nasa’i, Abu Dawud şi Ibn Majah)

După ce se recită *Sūrat Al-Fātiha*, se spune *„Amīn!”* cu voce tare în rugăciunile care se recită cu voce tare (rugăciunea *Fajr*, primele două *raka‘āt* ale rugăciunii *Maghrib* și primele două *raka‘āt* ale rugăciunii *Isha*) și în șoaptă la rugăciunile la care nu se recită cu voce tare (rugăciunile de *Dhuhr* și *‘Asr*). Apoi, în conformitate cu *Sunnah* Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), este recomandat a se recita versete din *Surele* de lungime medie din Nobilul Coran în timpul rugăciunilor de *Dhuhr* (rugăciunea de prânz), *‘Asr* (rugăciunea de după-amiază) și *Isha* (rugăciunea de noapte). În ceea ce privește rugăciunea de *Fajr*, se recomandă recitirea unui pasaj dintr-o *Sură* lungă din Nobilul Coran, în timp ce pentru rugăciunea de *Maghrib* pasajele recitate pot fi dintr-o *Sură* scurtă sau lungă.

► **La sfârșitul recitării, trebuie făcută o plecăciune (*rukū‘*)**. Se ridică mâinile până la nivelul umerilor sau al urechilor, moment în care se rosteşte *takbīr*:

الله اكبر

Allahu Akbar

Allah este Cel mai Mare!

Apoi, se efectuează *rukū‘* (plecăciunea) cu spatele întins, capul fiind la acelaşi nivel cu cel al şoldurilor. În acest moment, se pun mâinile pe genunchi, cu degetele răsfirate. În plecăciune, credinciosul nu trebuie să se grăbească şi trebuie să acorde timpul necesar efectuării acestei acţiuni. El trebuie să spună de trei ori sau mai mult:

(سبحان ربي العظيم)

Subhāna Rabbī-l-‘Ažīm

Slavă lui Allah, Cel Măreţ!

De asemenea, este recomandat să se rostească în momentul plecăciunii:

(سبحانك اللهم وبحمدك، اللهم اغفر لي)

(ابن ماجة وصححه الألباني)

Subh̲ānaka Allāhumma ua bi H̲amdik, Allāhumma ighfir-li

Slăvit fii Tu, o, Allah! Toate laudele Îţi aparţin Ţie. O, Allah, iartă-mă!

► **Apoi, se ridică capul (şi spatele) din rukū’ (prosternare), se ridică mâinile la nivelul umerilor sau a urechilor**, spunând, atunci când ne rugăm singuri sau conducem rugăciunea (ca *imami*):

(سمع اللّه لمن حمده)

Sami‘a Allahu liman H̲amidah

Fie ca Allah să îl audă pe cel care Îl slăveşte!

Atunci când ne aflăm în poziție dreaptă din nou, stând în picioare, se spune:

(ربنا ولك الحمد حمدًا كثيرًا طيباً مباركًا فيه ملء السماوات وملء الأرض وملء ما بينهما وملء ما شئت من شيء بعد)

(النسائي وابن ماجة)

Rabbāna ua Laka Al-H̲amd. H̲amdan kathīran tayyiban mubārakan fihi mil’a as-samāwāti wa mil’a al-ard wa mil’a ma Shi’ta min Şay’in ba’d.

O, Allah, Ție Ți se cuvine toată Slava! Nenumărate laude pure şi binecuvântate, cât plinătatea Cerului, cât plinătatea Pământului şi cât plinătatea a ceea ce Doreşti după aceasta!

Însă, dacă ne aflăm în spatele celui care conduce rugăciunea *(imam)*, trebuie să spunem atunci când ne aflăm în poziție dreaptă:

(ربنا ولك الحمد)

Rabbāna wa Laka Al-Hamd

O, Allah, Ție Ți se cuvinte toată Slava!

Este recomandat ca *imamul*, cel care se roagă în spatele lui, precum și cel care se roagă singur, să adauge:

(أهل الثناء والمجد أحق ما قال العبد وكلنا لك عبد، اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد) (مسلم)

Ahlu ath-thana'i ua al-majd. Ahaqqu mā qāla al-'abdu ua kullunā Laka 'abd. Allāhumma la māni'a limā a'taita ua la mu'tīa limā mana'ta, ua la ianfa'u dha aljaddi Minka al-jadd.

O, Allah, toată Slava şi Gloria Ție Ți se cuvin, Slava Ta este cea mai bună şi cel mai mare adevăr pe care robul Tău îl poate spune; toţi suntem robii Tăi. O, Domnul nostru, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai Dăruit şi nimeni nu poate dărui ceea ce Tu ai Oprit. Şi celui puternic nu-i folosește puterea în afară de Puterea Ta.

Apoi, credinciosul trebuie să pună din nou mâinile pe piept, așa cum a făcut înainte de a face plecăciunea *(rukū')*. Atât Wa'il ibn Hajar, cât și Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulţumit de ei!) au relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să procedeze astfel atunci când se ridica din plecăciune.

► **Apoi, urmează prosternarea *(sujūd)* şi se rosteşte:**

الله اكبر

Allahu Akbar

Allah este Cel mai Mare!

Apoi, în momentul în care coborâm în prosternare, atingem solul cu genunchii înainte de a îl atinge cu mâinile, dacă acest lucru nu presupune un efort suplimentar. Dacă nu se poate, ne este permis să atingem solul cu mâinile înaintea genunchilor. Atât degetele mâinilor, cât şi cele ale picioarelor trebuie să fie îndreptate către *qiblah* (degetele mâinilor împreunate, nu separate). În prosternare, trebuie atins solul cu fruntea, nasul, palmele, genunchii şi vârfurile degetelor de la picioare. În această poziție,este *Sunnah* să se spună de cel puţin trei ori:

(سبحان ربي الأعلى)

Subbhāna Rabbīa Al-A'lā

Slavă lui Allah, Cel Preaînalt!

Este recomandat, de asemenea, să se spună:

(سبحانك اللهم ربنا وبحمدك، اللهم اغفر لي) (متفق عليه)

Subhānaka Allāhumma rabbanā ua bihamdika, Allāhumma ighfir-li

Slăvit fii Tu, o, Allah, Domnul nostru! Toate laudele Îţi aparţin Ţie. O, Allah, iartă-mă!

Este recomandat ca în această poziție să fie rostite cât mai multe suplicații și să Îi cerem lui Allah tot ceea ce ne dorim, ştiut fiind faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(أما الركوع فعظموا فيه الرب، وأما السجود فاجتهدوا في الدعاء فقمن أن يستجاب لكم)

مسلم ، النسائي ، أبو داود

„Atunci când sunteţi în plecăciune (*rukū’*), ar trebui să Îl slăviţi pe Domnul vostru, iar atunci când sunteţi în prosternare (*sujūd*), ar trebui să Îl imploraţi mai mult şi să cereţi mai mult de la El, pentru că suplicaţiile voastre vor fi ascultate.” (Muslim, Nasa’i şi Abu Dawud)

Credinciosul ar trebui să ceară de la Domnul său prosperitate, atât în această viață, cât și în Viaţa de Apoi.

Atât atunci când îndeplineşte o rugăciune obligatorie sau una voluntară, cât şi atunci când se prosternează, credinciosul nu trebuie să apropie brațele de corp, genunchii trebuie să stea departe de stomac, iar coapsele trebuie să fie separate de gambe. Antebraţele nu trebuie să atingă solul, după cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

(اعتدلوا في السجود ولا يبسط أحدكم ذراعيه انبساط الكلب)

البخاري ، مسلم

„Fiţi moderaţi în prosternare şi nu vă sprijiniți antebrațele pe sol, așa cum face câinele.” (Bukhari şi Muslim)

► **Apoi, capul se ridică din prosternare în timp ce se spune *„Allahu Akbar”* și se stă în șezut**. Talpa piciorului stâng trebuie să atingă solul în întregime, iar greutatea corpului trebuie sprijinită pe el, ridicând călcâiul piciorului drept (cu degetele îndoite, orientate către *qiblah*). Mâinile se pun pe genunchi şi se spune:

(رب اغفر لي وارحمني واهدني وارزقني وعافني واجبرني)(ابوداود والنسائي)

Rabbi ighfir-li, ua arhamni, ua ahdini, ua arzuqni, ua ‘āfini, ua ajburni

O, Allah, iartă-mă, călăuzeşte-mă, oferă-mi mijloacele de subzistenţă, ai milă de mine şi trimite îndurarea asupra mea!

Credinciosul ar trebui să simtă linişte în timpul acestei pauze.

► **Urmează o a doua prosternare, timp în care se spune:** ***„Allahu Akbar"*** şi se repetă ceea aceleaşi acţiuni efectuate şi la prima prosternare.

► Apoi, ne ridicăm din *sujūd*, spunând ***„Allahu Akbar"***, luând o pauză similară cu aceea dintre cele două prosternări; iar aceasta se numește *jalsat-ul Istiraha*. Se recomandă să facem această pauză, dar nu este considerată o greșeală dacă nu o facem. Apoi, credinciosul se ridică în picioare pentru a efectua cea de a doua *raka'ah* (unitate de rugăciune), folosindu-se de genunchi, dacă este posibil, pentru a se ridica. Dacă îi este greu astfel, se poate ridica cu ajutorul mâinilor. O dată în picioare, se recită *Sūrat Al-Fātiha* (*Sura* care deschide Coranul) şi orice altă *Sură* sau versete pe care credinciosul le ştie din Coranul cel Glorios, așa cum a făcut şi la prima *raka'ah* (unitate de rugăciune).

► **Dacă rugăciunea este formată din două *raka'āt***, aşa cum este rugăciunea de *Fajr*, sau rugăciunea de *Jummu'ah* (de vineri), sau cea de *Eid* (de sărbătoare), după cea de a doua prosternare, credinciosul trebuie să se aşeze pe piciorul stâng (cu degetele îndreptate spre dreapta), cu călcâiul drept ridicat. Mâna dreaptă trebuie pusă pe coapsa dreaptă, iar mâna stângă pe coapsa stângă şi, cu degetul arătător al mâinii drepte întins în timpul rugii, credinciosul Îl menţionează pe Allah (în *tashahhud*), aceasta simbolizând *Tawhīd*-ul (recunoaşterea Unicităţii lui Allah). Mâna stângă trebuie să fie sprijinită pe coapsa stângă şi se recită *tashahhud*. De asemenea, se poate ridica doar degetul arătător al mâinii drepte, care se poate mişca, descriind cercuri, deoarece s-a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a practicat ambele acțiuni. Astfel, credinciosul este sfătuit să alterneze aceste două modalități. Apoi **se recită *tashahhud*:**

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا اللّه وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله) (متفق عليه)

At-ta<u>h</u>iyyātu Lillahi uas-<u>s</u>alawātu uat-<u>t</u>ayyibāt, as-salāmu ‘alaika ayyuha an-nabiu ua ra<u>h</u>matu Allahi wa barakatuh, as-salāmu ‘alaina ua ‘ala ‘ibad Allah a<u>s</u>-<u>s</u>āli<u>h</u>īn. Ash-hadu al-lā ilāha illa Allah ua ash-hadu anna Mu<u>h</u>ammadan ‘ābduhu ua rasūluh

Toate saluturile (*at-ta<u>h</u>iyyāt*) sunt pentru Allah. Toate actele de slăvire şi faptele bune sunt pentru El. Pacea, mila şi binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta, o, Profetule! Pacea să fie asupra noastră şi asupra tuturor robilor dreptcredincioşi ai lui Allah! Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah şi mărturisesc că Mohammed este Robul şi Trimisul Său!

► După ce se recită *at-tashahhud,* se spune *Salāt Al-Ibrahimia*:

(اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد) (البخاري)

Allāhumma <u>s</u>ālli ‘ala Mu<u>h</u>ammaden ua ‘ala āli Muhammad, kama <u>s</u>allaita ‘ala Ibrāhīm ua ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdun Majīd, allāhumma bārik ‘ala Muhammaden ua ‘ala āli Muhammad, kama bārakta ‘ala Ibrāhīm ua ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka <u>H</u>amīdun Majīd

O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam şi asupra urmaşilor lui Avraam! Cu

adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi de Măreţie. O, Allah, trimite Binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam şi asupra urmaşilor lui Avraam! Cu adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi de Măreţie.

► **Apoi, se caută adăpost la Allah de cele patru (încercări)**, așa cum a făcut Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

(اللهم إني أعوذ بك من عذاب جهنم ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال) (مسلم)

Allāhumma Inni A'ūdhu Bika min adhābi Jahannam, wa min adhābi il-Qabr, wa min fitnat al-Mahya wa al-Mamāt, wa min fitnat al-masīh ad-Dajjal

O, Allah, caut adăpost la Tine de chinurile Iadului, de chinurile din mormânt, de înșelăciunile vieții și ale morții și de amăgirea lui *al-masīh ad-Dajjal*!

Credinciosul trebuie să Îi ceară lui Allah ceea ce vrea sau îşi doreşte dintre lucrurile bune ale acestei vieţi şi ale Vieţii de Apoi, după aceea, dacă doreşte, poate rosti *du'ā* pentru propriii părinţi sau pentru alte persoane, deoarece s-a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a învățat astfel pe 'Abd Allah ibn Mas'ūd (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a învăţat ce să recite în *tashahhud* şi să Îi ceară Lui să îi îndeplinească cele mai dragi dintre dorinţe.

► **Credinciosul îşi încheie rugăciunea rostind *taslīm*,** întorcând capul către dreapta, şi spunând:

السلام عليكم ورحمة الله

As-salāmu 'alaikum ua rahmatu Allah

Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra ta!

Apoi, rosteşte acelaşi *taslīm*, dar cu capul îndreptat către stânga, rostind de asemenea:

السلام عليكم ورحمة الله

As-salām 'alaikum ua rahmatu Allah.

► În cazul în care este efectuată o rugăciune formată din trei *raka'āt*, aşa cum este rugăciunea de *Maghrib*, sau de patru, aşa cum sunt rugăciunile de *Dhuhr*, '*Asr* sau *Isha*, după ce au fost rostite cuvintele de la *at-tahiyyātu* în *tashahhud*-ul menționat mai înainte, credinciosul trebuie să se ridice în poziție dreaptă şi să se roage cea de a treia *raka'ah* în cazul rugăciunii *Maghrib*; sau cea de a treia şi a patra *raka'ah* în cazul rugăciunilor cu acest număr de unităţi de rugăciune. Apoi, el trebuie să se ridice ajutându-se de genunchi dacă se poate, şi să ridice mâinile până la nivelul umerilor sau a urechilor spunând: *„Allahu Akbar!"* Apoi, se pun mâinile pe piept – dreapta peste stânga – şi se recită doar *Sūrat Al-Fātiha,* deși pot fi recitate, de asemenea, și alte versete după aceasta, dat fiind că Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) făcea aceasta uneori.

După cea de a treia *raka'āh* la rugăciunea de M*a*ghrib, sau după cea de a patra *raka'āh* la rugăciunile de *Dhuhr*, *'Asr* sau *Isha*, credinciosul recită *tashahhud*, după care încheie rugăciunea cu *taslīm*, spunând, îndreptându-se întâi spre dreapta şi apoi spre stânga:

السلام عليكم ورحمة الله

As-salāmu 'aleikum ua rahmatu Allah

Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra ta!

Apoi, acesta îşi cere iertare de la Allah de trei ori.

Nu este o obligație, dar este *Sunnah* ca dreptcredinciosul să Îl invoce pe Allah după încheierea rugăciunii, cerându-I iertare și toleranță, spunând:

(اللهم أنت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والإكرام) (مسلم)

Allāhumma Innaka Anta As-Salām ua Minka as-Salām Tabārakta ya Dha al-Jalāli ua al-Ikrām

O, Allah, Tu eşti Pacea şi de la Tine vine Pacea, Tu eşti Binecuvântat, Cel Unic în Maiestate şi Generozitate !

De asemenea, este recomandat să fie recitată următoarea suplicaţie:

(لا إله إلا اللّه وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا اللّه ولا نعبد إلا إياه له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن لا إله إلا اللّه مخلصين له الدين ولو كره الكافرون) (متفق عليه)

Lā ilāha illa Allah, Uahdahu la sharīka Lah, Lahu al-mulku ua Lahu al-hamd, ua Huwa ‘ala kulli shai’in Qadīr. Allāhumma , la māni‘a lima ’a‘tait, uala mu‘tiya lima manā‘t, uala yānfa‘u dha al-jaddi Minka al-jad. Lā hawla wa la quwata illa Billah, lā ilāha illa Allah wala na‘budu illa Iyyah, Lahu an-ni‘matu ua Lahu al-fadlu ua Lahu ath-thna’u al-hasan, lā ilāha illa Allah mukhlisīna Lahu ad-dīna ua lau kariha al-kāfirun

Nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah, Cel fără partener, Lui Îi aparţine Stăpânirea şi Lauda şi El este cu putere peste toate. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai Vrut să Dăruieşti şi nimeni nu poate da ceea ce Tu ai Oprit să fie dăruit şi nici de bogăţie sau măreţie nu poate beneficia nimeni, deoarece la Tine este toată Bogăţia şi Măreţia! Nu există nicio putere decât Puterea lui Allah. Nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah şi noi nu

ne supunem altcuiva în afară de Allah. Ale Lui sunt toate, Harul şi Gloria lăudată. Nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah şi Lui Îi suntem sinceri în religie, chiar dacă toţi necredincioşii detestă acest lucru.

Se recomandă, de asemenea, să se rostească de 33 de ori, *Subhān Allah*, de 33 de ori *Al-hamdu Lillah* și de 33 de ori *Allahu Akbar* și să fie completată o sută cu ruga:

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)

Lā ilāha illa Allah Uahdahu la sharīka Lah, Lahu al-mulku ua Lahu al-hamdu wa Huwa 'ala kulli shai'in Qadīr.

Nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah, Cel fără partener, Lui Îi aparţine Stăpânirea şi Lauda şi El este cu Putere peste toate.

De asemenea, se poate recita: versetul Tronului (*ayat-ul Kursi*, 2:255), *Sūrat Al-Ikhlās (112), Sūrat Al-Falaq (113)* sau *Sūrat An-Nās (114)* după fiecare rugăciune. Este recomandat, de asemenea, să fie recitate aceste trei *Sure* după rugăciunile de *Fajr* (rugăciunea de dimineaţă) și *Maghrib* (rugăciunea de la apusul Soarelui), dat fiind că aceasta a fost o practică constantă a Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), însă, așa cum am spus mai înainte, toate aceste suplicații sunt opționale și nu obligatorii.

Este recomandat pentru fiecare musulman, femeie sau bărbat, să se roage 12 *rak'āt* opționale în fiecare zi: patru înainte de rugăciunea de *Dhuhr*, două după rugăciunea de *Dhuhr*, două după rugăciunea de *Maghrib*, două după rugăciunea de *Isha* și două înainte de rugăciunea de *Fajr*. Aceste rugăciuni voluntare au fost efectuate de către Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ele sunt numite *Rawatib*, iar Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obişnuia să le efectueze atunci când se afla în locul de rezidenţă. Însă, atunci când era în călătorie, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să se roage doar două *raka'āt* opţionale

înainte de *Fajr* și rugăciunea *Witr* după rugăciunea *Isha*. Este de preferat să se efectueze aceste rugăciuni acasă, însă, dacă ele sunt efectuate la moschee, nu este greşit. Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(أفضل صلاة المرء في بيته إلا المكتوبة)

البخاري ، أبو داود

„Rugăciunea pe care persoana o efectuează în casa sa este mai bună decât rugăciunea efectuată în moscheea mea, cu excepţia rugăciunilor obligatorii (care trebuie efectuate la moschee)." (Bukhari, Nasa'i şi Abu Dawud)

Efectuarea acestor rugăciuni voluntare este o modalitate de a câștiga o locuință în Paradis. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(من صلى اثنتي عشرة ركعة في يومه وليلته تطوعًا بنى اللّه له بيتًا في الجنة)

مسلم ، النسائي

„O casă va fi construită în Paradis pentru cel care se roagă într-o zi şi o noapte douăsprezece *raka'āt* voluntare, în afara celor obligatorii (pentru a Îl mulţumi pe Allah)." (Muslim şi Nasa'i)

De asemenea, este recomandat ca toți musulmanii să se roage patru *raka'āt* voluntare înainte de rugăciunea de *'Asr,* două înainte de rugăciunea de *Maghrib* și două înainte de rugăciunea de *Isha,* deoarece acest lucru a fost, de asemenea, practicat de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Fie ca pacea şi binecuvântările lui Allah să fie asupra Profetului Mohammed, asupra familiei sale, asupra companionilor săi şi asupra celor care l-au urmat şi îl urmează până în Ziua Judecăţii! Amin!